

квпатъ хлѣвъ, защото нематъ цю да падатъ.

37 Я Исусъ отговори, и рече имъ: дайте имъ вые да падатъ, и рекоха мѣ: да идеме ли да кспиме за двѣсте гроша хлѣвъ, да имъ дадеме да падатъ.

38 Я той имъ рече: колкв хлѣкове имате; идете и виждте, и като видеха, рекоха: петъ хлѣва, и двѣ рыбы.

39 И заповѣда имъ да ги направатъ да наседатъ сички те на зелена та трева.

40 И наседаха на лежи на лежи по сто, и по петдесе.

41 И като зе петъ те хлѣва, и двѣ те рыбы, погледна на небо то, и благослови, и преломи хлѣкове те, и даваше на оученицы те си да ги твратъ предъ нихъ: и двѣ те рыбы раздѣли на сички те.

42 И падоха сички те, и насытихасе.

43 И собраха комати дванадесе коша пжани, и отъ рыбы те.

44 И веха онѣа, които падоха хлѣкове те, близъ до петъ хїлѣды человекъцы.

44 И акіе понѣди оученицы те си да влѣзатъ въ геміа та, и да го преваратъ одонадъ къ вивсаїда, докле самъ да отпвсти народы те.

46 Я той като ги отпвсти, отиде въ гора та да се помоли.

47 И когато мржкна, геміата беше по средъ море то, а той беше самъ на земла та.

48 И виде ги защо страдаха въ гребанѣ то съ лопаты те, (защото имъ беше противенъ вѣтѣро) и околв четверта та стража ношна, отиде близъ при нихъ, и ходеше по море то: и искаше да ги замине.

49 Я они като го видеха че ходи по море то, помислиха защо е привидѣніе, и извикаха.

50 (Защото сички те го видеха, и смѣтихасе,) и акіе продама съ нихъ и рече имъ: дерзайте, азъ самъ, не бойтесе.

51 И влѣзе при нихъ въ геміа та: и оутишисе вѣтѣро, и многв повече въ себе се страхсваха, и оудивлаваха.

52 Защото не разсмѣха за хлѣкове те, понеже беше сжраце то имъ вкаменено.

53 И замнаха та дойдоха въ земла та Генисаретска: и запреха геміа та (въ лиманатъ.)

54 И като излѣзоха они изъ геміа та, акіе го познаха.

55 И вѣтѣрчаха сичка та онаа страна, начнаха да приносатъ на одрове волны те, дето чвеха че е тамъ.

56 И дето влѣзеше въ села, или въ градове, или въ чифанцы, по кржстопжтица та твраха волны те: и молеха го вaremъ до полы те на дрехи те мѣ да се прикоснѣваха исцѣлѣваха.